

Grundloven. Naar den træder sammen, vælger den sin egen Formand, og saa har den sine ganske bestemte Funktioner at varetage; men i øvrigt overalt, hvor der er Tale om Beslutninger, overalt, hvor der er Tale om Forhandling af vigtige offentlige Sager, sker det enten i Folketinget for sig eller i Landstinget for sig; Grundloven kender ikke denne Kombination, hvor Rigsdagens to Ting, Folketinget og Landstinget, kaldes sammen. Og hvor abnormt det hele er, ser man ogsaa deraf, at den højtærede Formand hver Gang betræder Formandspladsen med den Udtalelse, at han efter Anmodning af Konseilspræsidenten vil lede Mødet. Altsaa, dertil er vi kommet her i Rigsdagen, at naar Rigsdagen holder Møder, er det ikke længere os selv, der bestemmer Formanden, men det er Regeringen. Selve dette skulde dog vise, at det er altsaa med andre Ord en Kombination mellem to Ting . . . .

Formanden: Det er ikke Regeringen, der bestemmer, hvem der skal lede Forhandlingerne ved de lukkede Møder; Konseilspræsidenten anbefaler en, og saa staar det til Forsamlingen, om den vil vælge ham eller en anden, det har den fuld Raadighed over. For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at han stadig bevæger sig paa Omraader, der slet ikke vedrører det Emne, der behandles.

Schovelin: Maa jeg tillade mig at sige til den højtærede Formand, at saa skulde han have stoppet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der netop er kommet ind paa disse Ting og derved har udfordret mig. Men det er det sædvanlige, at det kun er det konservative Folkeparti, der stoppes.

Formanden: Dertil gav netop det ærede Medlem ved sine første Udtalelser desværre alt for stor Anledning.

Schovelin: Det benægter jeg fuldkomment. Jeg har imidlertid sagt, hvad jeg vilde, at de hemmelige Møder var ikke en Anledning for os til at tage Ordet. Hvorfor skulde vi tale paa et Møde, som er hemmeligt? Vi vilde netop tale offentligt.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) talte endelig saavel overfor det ærede Medlem fra Veninge (Jensen-Sønderup) som overfor mig om Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Lovforslag burde have været Regerings-

forslag, og dertil sagde det ærede Medlem, at Socialdemokraterne danner jo ikke Regeringen i Øjeblikket. Nu var det imidlertid saa uheldigt for det ærede Medlem, at netop paa den Dag, da han stod og sagde dette, skete der den Ændring i det hidtil bestaaende Forhold, at de to Kontrolministre, der var tilbage fra frikonservativ og fra Venstres Side, traadte ud, og det socialdemokratiske Medlem blev og derigennem netop tydeliggjorde for Alverden dette Ministeriums socialdemokratiske Farve. Vi har vidst det i Forvejen, og det har paa saa mange Maader vist sig, saa det i Virkeligheden synes ikke at være meget treffende, naar man vil afvise dette med, at Socialdemokratiet intet Ansvar har for den nuværende Regerings Handlinger. Det har i højeste Grad et Medansvar gennem selve Hr. Staunings Tilstedeværelse i dette Ministerium.

Jeg skal endelig gøre endnu en Bemærkning. Der var Tale om fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds' Side, hvilke Spørgsmaal der burde fremdrages i Valgkampagnen, i Anledning af det jo meget nærliggende Spørgsmaal, som man maa have Løv at drøfte ved denne Lejlighed, hvorvidt dette Lovforslag egner sig til Gennemførelse nu, eller om det egner sig blot til at være, hvad man vil kalde et Nummer i Valgkampagnen. Og det ærede Medlem bemærkede som et à-propos dertil, at naar man vilde tale om andre Ting, hvis man vilde tale om Neutralitetsbestræbelser eller om Arbejdernes Brændselsforretning o. s. v. o. s. v., saa vilde det ganske sikkert gaa med denne Debat, som det er gaet med Debatten i Pressen, nemlig ende med den ynkeligste Vandgang for dem, som søger at lave et politisk Nummer ud af denne Sag. Ja, det ønsker jeg da, ligesom jeg begyndte med, at slaa fast som den Karakteristik, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds atter ved denne Lejlighed har givet sig selv: altid at fremstille sig som den, der er Sejrherren overfor de andre; alle Debatter ender i den ynkeligste Vandgang for os andre: altid er det eine grausame Salbe, die ganze Armee auf einmal ruiniert!

Jensen-Sønderup: Det vil findes naturligt, at jeg har en Del Bemærkninger at gøre saavel til ærede Medlemmer som til den højtærede Indenrigsminister. Maa jeg allerførst gøre et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) sagde, dels fordi det er